

Der henvises i øvrigt til afsnit II, pkt. 3.3.2, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22 (§ 53, stk. 1)

Ændringen præciserer, at bestemmelsen alene finder anvendelse ved fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at reglerne om behandling af anmodninger om fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse foreslås indsat i kapitel 11.

Til nr. 23 (§ 53 a)

Den foreslåede bestemmelse sigter til den situation, hvor udstedelsesstatens myndigheder anmoder om, at der iagttages særlige formkrav i forbindelse med fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse i Danmark, fordi det er nødvendigt for, at bevismaterialet kan anvendes som bevis i udstedelsesstaten. Det er udgangspunktet, at sådanne anmodninger skal imødekommes, medmindre de er i modstrid med grundlæggende principper i dansk ret. Bestemmelsen medfører ikke en selvstændig mulighed for, at anklagemyndigheden kan søge tvangsmæssig gennemførelse ved domstolene. Særlige procedurer eller formelle krav, der måtte involverer den sigtede eller tredjemand, fordrer derfor samtykke fra den pågældende.

Retssplejelovens § 190 indeholder en tilsvarende bestemmelse for så vidt angår gennemførelse af vidneafhøringer efter begæring af udenlandske myndigheder.

Bestemmelsen gennemfører rammeafgørelsens artikel 13 og svarer i vidt omfang til bestemmelsen i § 53, stk. 1, vedrørende fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser.

Til nr. 24 (§ 54)

Efter lovforslaget skal anmodninger om fuldbyrdelse her i landet af fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, der er idømt i en anden medlemsstat, behandles efter reglerne i lovens kapitel 12, som i øvrigt regulerer behandlingen af anmodninger om fuldbyrdelse af afgørelser om bødestraf og konfiskationsafgørelser.

Den foreslåede ændring af *stk. 1* indebærer, at justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, som udgangspunkt bliver den ansvarlige myndighed for at behandle anmodninger om overførelse af domfældte fra andre medlemsstater. Indtil videre vil afgørelseskompetencen ligge centralt hos Justitsministeriet.

Hvis den domfældte befandt sig i udstedelsesstaten forud for anmodningen om fuldbyrdelse her i landet, skal udstedelsesstaten have hørt den domfældte inden udstedelsesstatens besluttede at anmode om, at sankti-

onen fuldbyrdes her i landet. Det skal fremgå af anmodningen, om den domfældte har tilkendegivet sin holdning til anmodningen og i bekræftende fald, hvad den domfældtes indstilling er, jf. artikel 5, stk. 2, i forslaget til rammeafgørelse. Opholdt den domfældte sig her i landet forud for anmodningen om fuldbyrdelse, skal Justitsministeriet underrette den domfældte om udstedelsesstatens beslutning om at anmode om fuldbyrdelse her i landet, jf. artikel 5, stk. 3, i forslaget til rammeafgørelse, og give den pågældende lejlighed til at fremkomme med eventuelle bemærkninger. Er det herefter Justitsministeriets opfattelse, at fuldbyrdelse skal afslås af en af afslagsgrundene i kapitel 6 a, kan ministeriet afslå anmodningen.

Hvis det derimod er Justitsministeriets vurdering, at betingelserne for at overtage fuldbyrdelsen af den idømte straf er opfyldt, anmoder ministeriet anklagemyndigheden om at indbringe sagen for byretten, således at byretten kan træffe afgørelse om, hvorvidt den idømte straf kan fuldbyrdes her i landet, og i givet fald om den idømte straf skal tilpasses efter de foreslåede bestemmelser i § 29 b, stk. 2 og 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 12. Efter den foreslåede bestemmelse i § 54, *stk. 2*, træffes byrettens afgørelse ved dom, hvilket svarer til den gældende ordning for overførsler efter lov om international fuldbyrdelse af straf mv.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* skal afgørelserne så vidt muligt træffes inden 90 dage efter modtagelse af anmodningen fra udstedelsesstaten. Bestemmelsen gennemfører rammeafgørelsens artikel 10, stk. 1a. Det fremgår af rammeafgørelsens præambelbetragtning nr. 13, at en eventuel anke af afgørelsen så vidt muligt også skal være afsluttet inden for fristen på 90 dage. Efter artikel 10, stk. 2, skal udstedelsesstatens myndigheder underrettes om grundene til forsinkelsen, hvis det under ekstraordinære omstændigheder ikke er muligt at overholde fristen. Udstedelsesstaten skal endvidere oplyses om, hvornår den endelige afgørelse forventes at kunne træffes.

Rammeafgørelsen indeholder enkelte bestemmelser om udsættelse af sagen. Efter artikel 9 b kan afgørelsen udsættes i fuldbyrdelsesstaten, hvis attesten omtalt i artikel 4 er ufuldstændig eller ikke svarer til dommen, indtil attesten er blevet komplementeret eller berigtiget inden for en rimelig frist, der fastsættes af fuldbyrdelsesstaten. Attesten skal være udformet på dansk, hvorimod den afgørelse om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, som skal fuldbyrdes, efter artikel 18 i forslaget til rammeafgørelse kan vedlægges anmodningen uden at være oversat til dansk. Hvis de danske myndigheder vurderer, at der er behov for en oversættelse af den afgørelse om fæng-